

ת"פ 38542/01/14 - מדינת ישראל נגד צבי לפקוביץ

בית משפט השלום בירושלים

15 פברואר 2015

ת"פ 38542-01-14 מדינת ישראל נ' לפקוביץ

בפני כב' השופט שמואל הרבסט
המאשימה
נגד
הנאשם
צבי לפקוביץ
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה מר סואלם מתמחה

הנאשם וב"כ עו"ד י. קמר

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין ללא הרשעה

הנאשם שלפני הורשע כי במהלך שנת 2009, בהיותו בעל חברת תיווך הוא פדה כספי פקדון אותם הפקיד בידי זכאים לדירות בעיר ביתר עילית, והשתמש בהם לצרכיו האישיים.

בשל כל אלו ובכפוף להודאתו הורשע הנאשם בקבלת דבר בתחבולה על פי סעיף 416 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עונשו של הנאשם, למעשה, מוסכם על הצדדים והוא כולל 200 שעות של שעות לתועלת הציבור.

הצדדים חלוקים בשאלת ההרשעה.

המאשימה דבקה בשיקול התעסוקתי תוך שהיא מפנה להלכת כתב, וגורסת כי מאחר ולא הוכחה פגיעה שכזו הרי שיש להרשיע את הנאשם.

הסניגור מאידך, סבור כי יש לקחת בחשבון שיקולים נוספים לבד מן השיקול התעסוקתי, ואף מוסיף ואומר כי ככל

עמוד 1

שמדובר במתווך דירות הרי שהרשעה יש בה פגיעה תעסוקתית מונצחת ועל כן הוא עותר לביטול הרשעתו.

שירות המבחן, בתסקירו, מציין כי מדובר בנאשם יליד 1975, בן 40 שנה, נשוי ואב ל- 7 ילדים אשר נקלע לקשיים כלכליים ונאלץ בגינם למכור את דירתו ולהחזיר את חובותיו.

ניכר כי העבירה שביצע מקורה בקשייו הכלכליים, שצוינו לעיל.

קצינת המבחן מציינת כי מדובר באדם ש"אוחז בעמדות רוחב רגליות, הינו בעל יכולת תפקוד גבוהה ואחריות בנוגע לתפקידיו היום..."

אשר על כן, ממליצה קצינת המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם ומאחר והוא מעוניין להיכנס להליך שיקומי, הן מבחינה כלכלית והן מבחינה אישית.

נדמה כי זה המקום להשתמש בביטולה של ההרשעה הן בשל הנימוק התעסוקתי שצוין לעיל והן בשל הנימוק השיקומי.

ראשית יצוין, כי העבירות נשואות כתב האישום נעברו בשנת 2009 וכתב האישום הוגש ביום 20.1.14, היינו כחמש שנים לאחר ביצוע העבירות. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מודל שנת 2009, אינו דומה לנאשם מודל שנת 2015, הן בשל התהפוכות שעבר בחייו והכרוכים בקשייו הכלכליים אתם הוא מתמודד באופן ישר והגון והן בשל רצונו להכניס עצמו להליך שיקומי, כשלמעשה, מתנהל בפועל.

שנית, הנאשם החזיר את כל הכסף שהיה מופקד אצלו ויש בכך כדי להראות ולהמחיש, דווקא בעת שמדובר במשפחה ברוכת ילדים אשר נקלעה לקשיים כלכליים, חרטה אמיתית ותחילתו של שיקום אשר מהווה שיקול לעניין העונש ואשר מאפשר לפי תיקון 113 לנקוב בעונש הנמוך מהעונש המצוי במתחמי הענישה.

שילוב בין התנהלותו של הנאשם לבין הפגיעה התעסוקתית האפשרית וכן השיקום שצוין לעיל, מביאה למסקנה כי מדובר במקרה אשר נופל בגדר היוצאים מן הכלל אשר בהם ניתן, ואף צריך לבטל את ההרשעה.

בנסיבות אלה ובשל הטעמים שצוינו לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. הרשעתו של הנאשם תבוטל, כפי שפורט לעיל.
2. 200 שעות שירות לתועלת הציבור על פי תסקיר שירות המבחן ובכפוף לו.
3. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור על העבירה בה הורשע. ההתחייבות תיחתם עד ליום 1.3.15. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות יאסר למשך שלושה ימים.
4. צו מבחן לשנה מיום מתן גזר הדין.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ה, 15/02/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל הרבסט , שופט